

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. С., 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Иванела Ат. Караджова

при участието на секретаря Даниела Ив. И.а
като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Търговско дело №
20245500900600 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба, предявена от Т. К. Д. - с. Д.** срещу „ЗК Л.“ АД, ЕИК: ** гр. С.** с цена на иска в размер на 26 000 лв., частичен иск от 200 000лв. - неимуществени вреди. В с.з на 01.12.25 г. е допуснато изменение на размера на предявеният иск за неимуществени вреди, който следва да се счита предявен в размер на **140 000 лв.**, частичен иск от **200 000 лв.** за причинени неимуществени вреди на Т. К. Д., изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на ПТП от 29.07.2024г., ведно със законната лихва върху сумата на главното вземане считано от 05.08.2024г. датата, на която изтича срокът по чл.429 ал.3 от КЗ, във връзка чл.430 ал.1 КЗ.

В исковата молба се твърди, че в резултат на ПТП са причинени телесни увреждания на ищецът Т. К. Д., на 77 години.

Твърди се, че на 29.07.2024 г. около 14:05 ч., в с. Д.** , е настъпило ПТП, при което водачът на л.а. марка и модел „Фолксваген Пасат“ с рег.№ **, Ж. И. С., нарушил правилата за движение по пътищата, като при извършване на маневра завой блъснал Т. К. Д.. В резултат на настъпилия инцидент са причинени телесни повреди на ищецът Д..

Във връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 284 ЗМ 1127/2024 г. по описа на РУ К., пр.пр. № 7133/2024 г. на РП К., което към настоящия момент не е приключено с окончателен акт. В конкретната ситуация за водача Ж. С. са били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за движение по пътищата. С оглед на изложеното в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на С. и настъпилите общественоопасни последици - причинени телесни увреждания на Т. Д..

Твърди се, че за увреждащия л.а. „Фолксваген Пасат“, с рег. № **,

управляван от Ж. С., има сключена застраховка “Гражданска отговорност” с ответника „ЗК Л.“ АД - гр. С., з.п. № ВГ/22/124001186162 със срок на валидност една година, считано от 15.04.2024г. г. до 14.04.2025 г., валидна към датата на настъпване на застрахователното събитие 29.07.2024г.

Посочва, че пострадалият е предявил претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение и е представил всички документи, с които е разполагал пред „ЗК Л.“ АД - гр. С., които са получени от застрахователя на 12.08.2024 г., видно от приложената обратна разписка. По случая е заведена щета № 0000-1000-03-24-7610/09.08.2024 г., по която застрахователят не е заплатил обезщетение. С оглед на изложеното счита, че в случая са налице предпоставките за ангажиране отговорността на „ЗК Л.“ АД - гр. С. за причинените неимуществени и имуществени вреди на ищеца.

Посочва, че в резултат на процесното ПТП ищецът Т. Д. е получил следните увреждания: ЧМТ (полиправама); пневмоторакс синистра; емфизема медиастиналис ет апристалис; флай чест; фрактура косте (II до X) синистра ет декстра (II до VIII) серия (множество фрактури на ребра); контузио пулмонис билатералис; фрактура манубриум етерни; луксацио артикулацио хумери синистра; лацерацио аурикули синистра; см. пост репозицио хумери, сuture аурикули синистра; медиастинотомия супериор ет торакоцентезис синистра; полуампутирана лява ушна мида; разкъсно-контузни рани по капилициум;луксация на лява раменна става; травми и наранявания по глава, тяло и крайници; психически стрес и др.

След инцидента пострадалият е транспортиран от ФСМП в У. АД, гр. С. - Клиника по гръдна хирургия, в тежко общо състояние с опасност за живота. Същият бил със затруднено дишане (отслабено до липсващо в ляво), болка в дясна раменна става, подкожен емфизем и рани в окосмената част на главата. Приведен е в КАИЛ, реанимация. Назначени са извършване на изследвания.

От КТ на глава са установени динамични артефакти; екстракраниален хематом и лацерация на меки тъкани в дясно фронтопариетотемпорално; лацерация на ляво ухо; интерхемисфериална фисура.

От Кт на шия - наличие на подкожен мекотъканен хематом и изразен емфизем в лявата долна част на шията.

От КТ на гръден кош - наличие на значително въздушно-еквивалентно съдържимо в свободното плеврално пространство в Ляво и минимално хеморагично-еквивалентно съдържимо в ляво-аксиален размер 8 мм.; наличие на минимално въздушно-еквивалентно съдържимо свободно плеврално пространство в дясно; двустранно в белите дробове налични зони тип „матово стъкло“, по изразени в дорзо-базалните сегменти; фрактури на манубриум етерни и 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 ребрени дъги двустранно и 9 и 10 в ляво; луксация на лява раменна става; масивен подкожен и мекотъканен емфизем в ляво и наличие на подкожен мекотъканен емфизем в дясно на гръдната стена.

От КТ на корем - дилатация на стомах; нехомогенна структурирана слезка; изразен подкожен емфизем в лява лумбална област.

От КТ на таз - екстракраниален хематом и алцерация на меки тъкани в дясно фронтопариетотемпорално; лацерация на ухо; подкожен и мекотъканен

емфизем и хематом в лявата долна част на шията; антеролистеза 1 ст.С4-С5; шийна остеохондроза; тотален левостранен хемопневмоторакс; парциален десностранен пневмоторакс; контузионни бели дробове; фрактура на манубриум етерни и 2,3,4,5,6,7,8 ребрени дъги и двустранно 9 и 10 в ляво; луксация на лява раменна става; медиастинална лимфадонематалия; подкожен и мекотъкнен емфизем на гръдна стена и коремна стена.

От направената рентгенография на 30.07.2024 г. на гръден, кош, бял дроб са установени контузионни промени двустранно в паренхимна на белите дробове; засенчен ляв рисунък к.д. синус; хидропневмоторакс; фрактури на ребра; емфиземи на шия и гръдна област; интраторакален дрен в ляво.

След обсъждане на извършените прегледи и изследвания е назначена терапия с лекарствени средства за прием от пострадалия.

Поставена е имобилизация на лява раменна става с ортеза за 30 дни.

Под местна анестезия е ревизирана оперативната рана на ляво ухо.

Отстранени са некротичните материи със скалпел и ножица, защита рана, поставена стерилна превръзка.

Посочва се, че на 29.07.2024 г., оперативен протокол № 145, е извършена торакоцентеза в V междуребрие по предна лява аксиларна линия. Поставен е Тръбен Дрен № 14, при което е евакуиран въздух под налягане и кръв, след което дренажът е блокиран и е направена стерилна превръзка.

На същата дата, оперативен протокол № 146, е извършен разрез и послойно е проникнато в преден медиастинум. Установено е голямо количество въздух в тъканите, който е евакуиран и е направен дебридмант. Направен е тръбен дренаж на медиастинума. Възстановени са слоевете на гръдната стена и е направена стерилна превръзка.

Пострадалият е изписан е на 12.08.2024 г. с възстановено общо състояние и с препоръки за намалена физическа активност за 30 дни, хигиено- диетичен режим и наблюдение от общопрактикуващ лекар.

Твърди се, че в резултат на инцидента, ищецът търпи силни болки и страдания. Получил е гръдна травма, счупени ребра, разкъсана ушна мида, разкъсно-контузни рани, пневмоторакс, множество травми и наранявания. Претърпял е две операции. Дълго време е бил на легло.

Твърди се, че преди процесното ПТП ищецът, е бил в добро здравословно състояние, активен и деен мъж. В следствие на инцидента дълго време не е можел да се движи, обслужван е основно от дъщеря си. След случилото се животът му се променя и вече не протича по обичайния начин - трудно подвижен е, изпитва неудобства и не се чувства добре физически. Преди инцидента е обичал да се разхожда, което сега е невъзможно без чужда помощ. Поради трудното му придвижване, социалните му контакти са силно ограничени. Всяко движение му причинява болка в травмираните области. След инцидента се е нуждаел от чужда помощ при хранене, обличане, тоалет. Ищецът изпитва цялостен дискомфорт вследствие на получените травми, както и последващи болки, които продължават и към настоящия момент.

Оздравителният процес от травмите при процесното ПТП не е приключил и

продължава и към настоящия момент - близо 4 месеца след случилото се.

Освен причинените физически болки и страдания, ищецът е изпитал силен стрес и страх. В следствие на инцидента пострадалият е станал тревожен и притеснителен. Изпитва страх от автомобили. Трудно заспива, постоянно се буди, сънува кошмари. След получените травми ищецът не може да се самообслужва за елементарните си потребности, разчита предимно на помощта на дъщеря си. Това се отразява на психическото му състояние. Т. се чувства изолиран, непотребен и в тежест на близките си. Тежките травми и продължителното лечение оказват изключително негативно влияние върху психическото му състояние.

С оглед на изложеното, ищецът счита, че причинените неудобства, болки и страдания на пострадалия следва да бъдат компенсирани с парично обезщетение, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от претърпяното ПТП и причинените от него вреди.

Излага съображения, че вредите на ищецът са в резултат виновното поведение на водача на увреждащия автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. № **, а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото „ЗК Л.“ АД - гр. С.. Съгласно чл. 432 от КЗ увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, поради което за ищецът е налице правен интерес да иска от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените му неимуществени и имуществени вреди. Претендираната сума е съобразена от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки, страдания и психически стрес от причинените травматични увреждания, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Предвид изложеното, моли да бъде образувано съдебно дело и да бъде осъден ответника „З.“ АД - гр. С., да заплати обезщетение на ищецът Т. К. Д. в размер на 140 000 лева, частичен иск от 200 000 лева, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в психически стрес, търпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания при процесното ПТП.

Претендира се за законна лихва върху сумите, считано от 05.08.2024 г. - датата на която изтича срока по чл.429, ал.3 от КЗ, вр. с.чл.430, ал.1 от КЗ, до окончателното изплащане.

Моли за присъждане на направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА с ДДС.

В законоустановения срок е постъпил отговор от „ЗК Л.“, с който взема становище по предявения иск.

Посочва, че пред застрахователя е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение на Т. К. Д. за причинени неимуществени вреди, възникнали вследствие на ПТП от 29.07.2024г. около 14 ч. в с. Д.**, за което се твърди, че е настъпило по вина на Ж. С. - водач на л.а. Фолксваген Пасат.

Твърди се, че водачът Ж. С., застрахован при ЗК Л. АД по застраховка Гражданска отговорност, при маневра десен завой е реализирал ПТП с пешеходеца Т. Д..

Не оспорва застрахователно правоотношение по полица „Гражданска отговорност” на процесния автомобил Фолксваген Пасат с рег.№ **.

По повод настъпилото ПТП е била предявена щета пред застрахователя, във връзка с която е образувана застрахователна преписка № 0000-1000-03-247610. Преписката е била разгледана, като застрахователят се е произнесъл своевременно с писмо, с което е изискал допълнителни документи за установяване на обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, тъй като към настоящия момент от представените документи - КП за ПТП не може да се установи нито какъв е механизмът на ПТП, нито къде е настъпило ПТП, при какви обстоятелства.

Твърди, че не са представени документи, доказващи виновно поведение на водача на лек автомобил Фолксваген Пасат, въз основа на които застрахователят да приеме за доказано, че е налице покрит застрахователен риск по застраховка Гражданска отговорност, респективно - че са налице основания за ангажиране на отговорността на застрахователя по задължителна застраховка Гражданска отговорност, за което застрахователят е уведомил претендиращото лице за горните обстоятелства.

Оспорва изцяло предявената искова претенция за неимуществени вреди - по основание и по размер.

Оспорва всички твърдения в исковата молба по основанията на предявената претенция за неимуществени вреди.

Оспорва твърденията в исковата молба, че процесното произшествие е настъпило по причина от действията на водача на лек автомобил Фолксваген Пасат, чиято отговорност е застрахована при „ЗК Л.” АД по застраховка Гражданска отговорност. В тази връзка оспорва твърденията за механизъм на процесното произшествие, така както същият е описан в исковата молба, както и че същия се е осъществил поради нарушение на правилата за движение от страна на водача автомобил Фолксваген Пасат.

Посочва, че от съставения протокол за ПТП с пострадали лица е видно, че ПТП е между л.а. Фолксваген и легналия на пътното платно пешеходец. С оглед на това поддържа, че произшествието от 29.07.2024г. е настъпило изцяло и по причина от поведението на ищеца, като с действията си от една страна е поставил себе си в опасност, а от друга страна твърди, че е поставил водача на лек автомобил Фолксваген Пасат в невъзможност да избегне настъпването на ПТП.

С оглед на горното поддържа, че ищецът в качеството си на пешеходец, с поведението си, е създал всички предпоставки за настъпване на произшествието и е станал причина за осъществяването му.

Оспорва твърденията, че поради осъществяване на пътно - транспортното произшествие за ищеца да са настъпили описаните в исковата молба телесни травми и здравословни състояния.

Оспорва твърдението относно продължителността на възстановителния период.

Оспорва наведеното твърдение, че ищецът не се е възстановил напълно от претърпените травми, както и че все още търпи душевни болки, страда от психически стрес и безсъние.

Оспорва твърденията за настъпили в причинно-следствена връзка с механизма на транспортния инцидент неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, твърденията за периода, през който са търпени, като оспорва и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция, заведена като частична, която счита за изключително завишена, прекомерена и не кореспондираща нито с естеството на травмата, нито с характеристиките на проведеното лечение и срока на възстановяване.

Оспорва спрямо ищеца да са настъпили такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция.

Оспорва претенцията за неимуществени вреди и по размер.

Оспорва размерът на предявения по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането иск за неимуществени вреди, като счита същия за изключително завишен, недължим и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

На самостоятелно основание, исковата сума, претендирана за обезвреда на неимуществени вреди счита за недължима и поради съпричиняване от страна на ищеца за настъпване на сочения вредоносен резултат, поради което следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите.

Счита, че от събраната информация става ясно, че вина за ПТП има пешеходецът, който не само, че не се е движил на обозначеното за целта място, а се е намирал на платното за движение и е бил легнал на същото.

Излага твърдение, че ищецът, легнал на платното за движение, е бил непредвидимо препятствие за водача на л.а. Фолксваген Пасат и ударът с легналия на пътното платно пешеходец е бил непредотвратим за водача на л.а. Фолксваген Пасат.

Навежда твърдение, че ударът с легналия на пътното платно пешеходец е бил непредотвратим за водача на л.а. Фолксваген Пасат.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

Във връзка с изложеното, моли съда да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани.

Претендира съдебно-деловодни разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

Постъпила е допълнителната искова молба, с която ищецът оспорва всички възражения на застрахователното дружество като незаконосъобразни,

неоснователни и недоказани.

Счита за неоснователно възражението по отношение механизма, вината и противоправността на извършеното от водача на л.а. деяние.

Доколкото Констативният протокол за ПТП с пострадали лица е изготвен от органите на полицията след оглед на местопроизшествието, счита, че същият се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него, които са релевантни за механизма на ПТП - датата на настъпване на ПТП-то, участниците в него, мястото на инцидента, посоката на движение на автомобилите. Предвид и факта, че съгл. чл.45 от ЗЗД вината се предполага до доказване на противното, с оглед установената презумпция за вина, счита че не е в тежест на ищеца да доказва обстоятелства от механизма, който не е част от фактическия състав на непозволеното увреждане.

Оспорва твърденията на ответника, че вина за ПТП има ищеца, както и, че същото е било непредотвратимо за водача на л.а.

Счита, че оспорването на наличието на причинно-следствена връзка между ПТП и настъпилите за ищеца вреди, е неоснователно. Твърди, че всички описани в исковата молба болки и страдания, техния интензитет и проявление при ищеца са настъпили следствие процесното ПТП.

За неоснователно счита и направеното в ОИМ оспорване на размера на предявения иск, като посочва, че същият е съобразен от една страна с принципа за справедливост, с оглед причинените неимуществени вреди на ищеца, а от друга страна - с броя на пострадалите лица, лимита на отговорност на ответника за 2024 г. и съдебната практика при компенсирание на вреди от този вид.

Счита за неоснователно твърдението на ответника за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Съответно не са налице основания за намаляване на претендираното обезщетение, в каквато насока е искането на ответното дружество.

По отношение претенцията за лихви за забава, посочва, че при деликт лихви за забава се дължат от датата на непозволеното увреждане. В тази връзка посочва, че следва да се има предвид, че задължението за изплащане на застрахователно обезщетение възниква с настъпването на застрахователното събитие, покрито от ЗГО на автомобилистите. Счита, че приложимата правна норма е чл. 429, ал.3 КЗ, в която е уредено задължение на застрахователя за лихви от датата на уведомяване от застрахования или от датата на уведомяване или предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице. Тъй като за делинквента е установено задължение да уведоми застрахователя в 7-дневен срок от датата на настъпване на застрахователното събитие, което не се оспорва от ответника, то за застрахователя възниква задължение за плащане на лихви към пострадалия от 7-мия ден, така, както е посочено в исковата молба - 05.08.2024 г.

В условията на евентуалност претендира лихвата за забава върху сумата от 12.08.2024 г. до окончателното изплащане.

Посочва, че най - късният момент, от който възниква задължение за лихви, е 12.08.2024 г., когато от ищеца е постъпило уведомление до застрахователя, което не се оспорва от ответника.

Допълнителен отговор от страна на ответното дружество не е постъпил.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

На 29.07.2024 г. около 14:05 ч., в с. Д.***, е настъпило ПТП. Водачът на л.а. марка и модел „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** - Ж. И. С. при извършване на маневра заvoy надясно блъснал пешеходеца Т. К. Д.. В резултат на настъпилния инцидент са причинени телесни повреди на ищеца Д..

Във връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 284 ЗМ 1127/2024 г. по описа на РУ К., пр.пр. № 7133/2024 г. на РП К. и НОХД № 1277/2025 г. по описа на РС К., което е приключило с влязло в сила споразумение, обективизирано в Протокол № 305/10.10.2025 г., с което Ж. И. С. се признава за виновен, че на посочената по-горе дата и място, при управление на л.а. марка и модел „Фолксваген Пасат“ с рег. № ** нарушил правилата за движение по ЗДвП, а именно чл.5, ал.2 от ЗДвП - водачът на пътно превозно средство е длъжен: т.1 да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства; чл. 20, ал.2 от ЗДвП - водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението и чл.25, ал.1 - водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши

маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение — като след маневра „завой надясно“, не е бил внимателен към уязвим участник в движението, какъвто е пешеходецът“ не се е съобразил с характера и интензивността на движението и с конкретните условия на видимост и не се е убедил, че маневрата няма да създаде опасност за участник в движението, който се намира пред него и с деянието си по непредпазливост е причинил тежка телесна повреда на Т. К. Д., изразяваща се в разкъсване на ушна мида до степен на непълна ампутация - обезобразяване, което причинява завинаги разстройство на сетивен орган, което е престъпление по чл.343а, ал.1, б. „а“, във вр. с чл. 343, ал.1, б. „б“ пр. 1, във вр. с чл.342, ал.1 от ИК, във вр. с чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ от НК - пробация със задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 6 месеца - два пъти седмично.

На основание чл. 300 от ГПК следва да се приеме за безспорно установено вината и причинно следствена връзка между извършеното от Ж. С. престъпление и причинените телесни повреди на Т. Д., установени с влязло в сила споразумение по НОХД № 1277/2025 г. на РС К..

За увреждащия л.а. „Фолксваген Пасат“, с рег. № **, управляван от Ж. С., има сключена застраховка “Гражданска отговорност” с ответника „З.“ АД - гр. С., з.п. № BG/22/124001186162 със срок на валидност една година, считано от 15.04.24 г. до 14.04.2025 г., валидна към датата на настъпване на застрахователното събитие 29.07.2024 г. По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер на 10 420 000 лв., която сума представлява минималният размер на обезщетението за неимуществени и имуществени вреди по задължителната застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от КЗ, пострадалият е предявил претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение и е представил всички документи, с които е разполагал пред „З.“ АД - гр. С., които са получени от застрахователя на 12.08.24 г., видно от приложената обратна разписка. По случая е заведена щета № 0000- 1000-03-24-7610/09.08.2024 г., по която застрахователят не е заплатил обезщетение.

Безспорно се установява наличието на валидно застрахователно

правоотношение, респективно наличието на валидна застрахователна полица „Гражданска отговорност“ за увреждащия лек автомобил „Фолксваген Пасат“.

При процесното ПТП Т. Д. е получил следните увреждания:

ЧМТ (черепно-мозъчна травма), част от политравма;

пневмоторакс синистра;

емфизема медиастиналис ет апристалис;

флай чест;

фрактура косте (II до X) синистра ет декстра (II до VIII) серия (множество фрактури на ребра);

контузио пулмонис билатералис;

фрактура манубриум стернид;

луксацио артикулацио хумери синистра;

лацерацио аурикули синистра;

ст. пост репозицио хумери, сутуре аурикули синистра;

медиастиномия супериор ет торакоцентезис синистра;

полуампутирана лява ушна мида;

разкъсно-контузни рани по капилициум;луксация на лява раменна става;

травми и наранявания по глава, тяло и крайници; психически стрес и др.

След ПТП пострадалият е транспортиран в У. - С. в тежко общо състояние и с непосредствена опасност за живота. Образните изследвания показват множество тежки травми: ЧМТ с хематом и разкъсвания на меките тъкани в дясната челно-теменна област и разкъсване на лявото ухо; подкожни хематоми и изразен емфизем в областта на шията; тежки гръдни увреждания - масивен левостранен хемопневмоторакс, частичен десностранен пневмоторакс, двустранни контузионни огнища в белите дробове, множество фрактури на ребра (двустранно), фрактура на манубриума на стернума, луксация на лявата раменна става, масивен подкожен емфизем на гръдната стена; коремни увреждания - дилатиран стомах, промени в структурата на слезката, подкожен емфизем в лявата лумбална област; допълнителни находки - антеролистеза на С4-С5, шийна остеохондроза, медиастинална лимфаденомегалия.

В хода на производството е назначена комплексна съдебно медицинска и автотехническа експертиза ,от чието заключение се установява следния

механизм на настъпилото ПТП: На 29.07.2024 г. около 14:20 ч., при дневна светлина и добри пътни условия, лек автомобил „Фолксваген Пасат“, управляван от Ж. С., се е движил по ул. „**“ в с. Д. в посока север-юг. Пътният участък е бил сух, прав и равнинен. При достигане на кръстовището с ул. „**“ водачът е започнал маневра за завой надясно със скорост около 13 км/ч, при която опасната зона за спиране е приблизително 5 метра. В този момент на ул. „**“, върху самото платно, по гръб е лежал, с тяло, разположено перпендикулярно или почти перпендикулярно на осевата линия на ул. „**“, като главата му е била насочена към тази осева линия. Контактът е осъществен между десните долни части на автомобила - предното колело и окачването - и тялото на пешеходеца. След удара тялото на пострадалия е било изтласкано напред с около 1,3 метра, а автомобилът е навлязъл в лявата лента на платното за движение.

Техническа причина за настъпване на ПТП е закъсняла реакция на водача на автомобила за предприемане на аварийно спиране с 1,5 - 1,6 с.

Водачът на автомобила е имал техническата възможност да възприеме пострадалия, легнал на платното за движение, преди и по време на изпълнение на маневрата за завиване надясно, да предприеме аварийно спиране и да установи автомобила в покой преди мястото на удара. Чрез тези действия водачът на автомобила е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП.

Установява се още, че на местопроизшествието е имало наличие на стълб, който частично е закривал тялото на пешеходеца преди начало на маневрата и в самото ѝ начало, но малко след това видимата зона е била напълно открита. Видно от допълнителното заключение на назначената съдебно-автотехническа експертиза се установява, че водачът на автомобила е имал техническата възможност да възприеме пострадалия, легнал на платното за движение, преди и по време на изпълнение на маневрата за завиване надясно, да предприеме аварийно спиране и да установи автомобила в покой преди мястото на удара. Чрез тези действия водачът на автомобила е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП. Определени са точните моменти, в които пешеходецът е бил видим за водача на автомобила. Първият момент на видимост настъпва 2,98 секунди преди мястото на удара, като към този момент разстоянието между автомобила и пострадалия е било над два пъти

по-голямо от опасната зона за спиране. Хронологично вещото лице описва следната последователност: при поглед надясно водачът е имал видимост към тялото на пешеходеца за около 0,2 секунди, след което за приблизително 0,3 секунди то е било частично закрито от разположения вдясно стълб. В следващия момент видимостта отново се е открила и е продължила около една секунда, секунда и малко, до момента, в който водачът е следвало да реагира и да предотврати настъпването на ПТП. Според вещото лице, ако водачът беше реагирал в рамките на тази една секунда на пълна видимост, ударът е можел да бъде предотвратен. Закриването на малка част от тялото на пострадалия от страничното огледало или от колонката на автомобила не е било пълно и не е лишавало водача от техническата възможност да възприеме пешеходеца. Във всички моменти на частично закриване тялото е оставало поне частично видимо, което е осигурявало реална възможност за своевременна реакция.

В хода на производството са събрани гласните показания на свидетеля Ж. С.. От неговите показания се установява, че произшествието е настъпило около 14:10 ч. в с. Д., докато той се прибирал от работа. При навлизане в десен завой се движел с приблизително 10 км/ч, на първа скорост, когато автомобилът му внезапно спрял. С. твърди, че нямал видимост към пътното платно и изобщо не видял човек пред автомобила. Първоначално помислил, че е спрял заради камък, но след като слязъл да провери причината, видял тялото на Т. Д., който лежал на пътното платно с глава към лявата страна на пътя и крака, сочещи към бордюра. Предната дясна гума на автомобила му „контактувала“ с дясната страна на тялото на пострадалия. След инцидента Т. бил в съзнание и говорел, макар и неясно. С. се обадил на полицията и на Бърза помощ, като на място пристигнала линейка. Той твърди, че слънцето го заслепявало в момента на удара и че пострадалият бил в нетрезво състояние, тъй като лежал на пътното платно. С. заявява, че се е движил в собствената си пътна лента и че инцидентът се е случил на няколко метра от дома му в селото. Посочва още, че не е познавал пострадалия преди произшествието, въпреки че живеели в едно и също населено място.

Следва да се отбележи, че експертизата установява реален удар между десните долни състави на автомобила - предното колело и окачването - и тялото на Д., както и последващо изместване на тялото напред с около 1,3 метра. Не може да се възприеме извода за леко „охлузване“, тъй като е налице по-силен механичен контакт.

Според експертното заключение за пострадалия са били налице тежки гръдни травми, наличие на въздух и кръв в гръдната кухина, изкълчване на раменна става и необходимост от спешни оперативни интервенции.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#).

По делото не е спорно, че към момента на настъпване на ПТП , за процесния л.а. има сключена застраховка "Гражданска отговорност", считано от 15.04.2024г. г. до 14.04.2025 г.

Съдът намира, че следва да приложи законовата разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#), която обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с новия КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. Следователно, изтичането на рекламационния срок е предпоставка за възникването на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя на ГО на автомобилистите.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, пострадалият е предявил претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение и е представил всички документи, с които е разполагал пред „ЗК Л.“ АД - гр. С., които са получени от застрахователя на 12.08.2024 г., видно от приложената обратна разписка. По случая е заведена щета № 0000-1000-03-24-7610/09.08.2024 г., по която застрахователят не е заплатил обезщетение. Поради това съдът намира, че предявените иски за допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

На основание [чл. 300 от ГПК](#) следва да се приеме, че и извършено деянието, същото е противоправно и е налице вина на дееца. Безспорно се установява, че водачът на автомобила е имал техническата възможност да възприеме пострадалия, легнал на платното за движение, преди и по време на изпълнение на маневрата за завиване надясно, да предприеме аварийно спиране и да установи автомобила в покой преди мястото на удара.

По делото е направено възражение за съпричиняване от ответника. В разпоредбата на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на [ППВС № 17/63 г.](#)

Установява се, че ищецът се е намирал на пътното платно, не се е движил по него, а е бил легнал. От заключението на изготвената по делото КСМАТЕ и допълнителната такава, се установява че водачът е имал достатъчна видимост, както и техническата възможност да спре преди пострадалия. Техническа причина за настъпване на ПТП е закъснялата реакция на водача на автомобила за предприемане на аварийно спиране. Същият безспорно е имал възможността да възприеме пострадалия и да спре преди мястото на удара. В конкретния случай съдът намира обаче, че пострадалият е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. Лежането на платното е в нарушение на правилата по ЗДвП, според които пешеходците не трябва да създават опасност за движението и да пребивават на платното без необходимост. Легнал човек на пътя е нетипично препятствие, което водачът не е длъжен да очаква при нормални условия на движение. В тази връзка съдът намира, че съпричиняването на вредоносния резултат е 30 %.

Установяват се следните травматични увреждания на пострадалия:

гърдна травма - счупване на гърдната кост, счупване на II до X ребра вляво и на II до VII ребра вдясно.

свободен въздух и кръвоизлив в гърдната кухина вляво, в средостението и подкожно на гърдната стена;

контузия на белия дроб;

травма на опорно-двигателния апарат - изкълчване на лявата раменна става;

разкъсно-контузна рана на лявата ушна мида, на меките черепни обвивки вдясно с подкожен хематом (кръвна колекция).

Счупване на гърдната кост, счупване на II до X ребра вляво и на II до VII ребра вдясно е причинило трайно затрудняване на движението на снагата, по смисъла на чл.129 от НК и се възстановява за срок около 2-3 месеца. Контузията на белия дроб и наличието на свободен въздух в гърдната кухина, средостението и подкожно на гърдната стена, както и кръвоизливът в гърдната кухина са причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота, по смисъла на чл.129 от НК. Изкълчването на лявата раменна става е причинило трайно затрудняване на движението на левия горен крайник, по смисъла на чл.129 от НК и се възстановява за срок около 2-3 месеца.

Според заключението на медицинската експертиза пострадалият Т. Д. е бил хоспитализиран за период от 14 дни - от 29.07.2024 г. до 12.08.2024 г. В болнични условия са проведени всички необходими диагностични и образни изследвания, както и комплексно лечение, включващо оперативни интервенции, медикаментозна терапия и постоянен мониторинг на жизнените показатели. Установените увреждания са наложили спешни хирургични действия. Свободният въздух и кръв, натрупани в гърдната кухина вследствие на травмата, са били отстранени оперативно чрез аспирация. Наложило се е и оперативно отваряне на средостението с цел евакуиране на навлезлия в него въздух - манипулация, която се извършва само при тежки гърдни травми и риск за жизненоважните органи в тази област. Допълнително е била хирургически обработена раната на лявата ушна мида. Пострадалият е получил и изкълчване на лявата раменна става, което е било наместено под обща анестезия, последвано от имобилизация на крайника.

Съдебно-медицинския експерт установява, че полуампутираната лява ушна

мида, представлява увреждане на сетивен орган - ухото. Подобно увреждане не е само козметичен дефект, а води до влошено качество на живот, тъй като засяга структура, която участва в нормалното функциониране на слуховия апарат. Това увреждане има и функционални последици - пострадалият няма да може да носи очила, тъй като ушната мида служи като опора за рамките.

В хода на производството са разпитани свидетелите Д. Т.ова Д.а и Т.Д.Т..

От разпита на свидетелката Д.а се установява, че тя е дъщеря на ищеца. Семейството разполага с къща в с. Д., ул. **, където живеели баща ѝ и брат ѝ. На 29.07.2024 г., в следобедните часове, докато свидетелката се намирала в селото, била посетена от полицейски служители, които ѝ съобщили, че баща ѝ е пострадал при пътнотранспортно произшествие и е приет в интензивното отделение на болницата. Свидетелката незабавно се отправила към лечебното заведение, придружена от съсед. Там им било обяснено, че не могат да посетят пострадалия, тъй като е в интензивно отделение и е с опасност за живота. Ищецът престоял в интензивното отделение една седмица, след което бил преместен в Клиниката по гръдна хирургия. След преместването свидетелката посещавала баща си ежедневно. При първото посещение го видяла в много тежко състояние - с видими наранявания по главата и счупена ушна мида. След свалянето на конците тя го прибрала в жилището си в гр. К. и ежедневно се грижела за него: поставяла му памперси, помагала му при къпане и хранене. През този период той не можел да става от леглото. В продължение на девет месеца бил на памперси, а едва след това започнал постепенно да се движи. Около десет месеца след инцидента Т. заявил, че не може да издържа повече в града, тъй като е свикнал да живее на село, поради което го върнали в с. Д.. Д. продължила да го посещава често и го прави и към настоящия момент. По думите ѝ след ПТП баща ѝ не е същият човек — станал е по- стресиран, по- затворен и изпитва страх. Оплаква се от болки в главата и гърба. Лекарите го предупредили да се пази и да не вдига тежко, тъй като счупените му ребра зарастват трудно. Ищецът все още приема обезболяващи медикаменти. Преди произшествието не е имал здравословни проблеми. Грижел се е сам за градината и животните, но след инцидента вече не е в състояние да го прави и тези задължения са поети от сина му.

От разпита на свидетелката Т.ова се установява, че тя е внучка на ищеца Т. и живее в гр. С.. В деня на пътнотранспортното произшествие майката на

свидетелката я уведомила по телефона, че дядо ѝ е приет по спешност в болницата в гр. С. и е с опасност за живота. Поради това, че пострадалият се намирал в интензивно отделение, външни лица не били допускани. Свидетелката се свързала по телефона с медицинския персонал, откъдето потвърдили, че състоянието на Т. е критично, но отказали да предоставят допълнителна информация. Свидетелката видяла дядо си едва след преместването му в отделението по гръдна хирургия. Тогава той бил в изключително тежко състояние - неподвижен, неспособен да става, обслужван с памперси и оплакващ се от силни болки в главата, ръката и гърдите - в областите, през които автомобилът е преминал през него. След изписването му от болницата пострадалият бил настанен в дома на дъщеря си в гр. К., където тя се грижила за него в продължение на девет месеца. През този период Т. бил на легло, продължавал да бъде с памперси и ежедневно приемал обезболяващи. Свидетелката многократно го посещавала и лично е виждала, че той не може да се изправя и да се обслужва сам. Около 24.05.2024 г. пострадалият се върнал в родното си село, тъй като не се чувствал добре в градска среда. Грижите за домакинството, животните и двора били поети от сина му - вуйчото на свидетелката. И към момента Т. продължава да се оплаква от болки в главата и гърдите, както и от лесна умора и задух. Преди инцидента той не приемал никакви лекарства, не посещавал лекари и сам се грижел за дома и стопанството си. След ПТП това вече е невъзможно - няма физически сили да извършва обичайните си дейности. Свидетелката заявява, че водачът, причинил произшествието, не е потърсил контакт с пострадалия и не се е поинтересувал от състоянието му. Тя лично не познава водача. По думите ѝ инцидентът се е отразил тежко и на психиката на дядо ѝ - той е уплашен и изпитва страх да излиза от дома си.

Всички травми на ищеца са довели до продължителна болка, ограничена подвижност и трайни последици за здравето. След инцидента дълго време е бил на легло. Поради множеството фрактури пострадалият е изпитвал силни болки и непрестанни затруднения в ежедневието си в първите месеци на лечение. При изправяне и ходене му е трябвала чужда помощ. Не е можел да се самообслужва и да извършва елементарни дейности от ежедневието, за което разчита единствено на помощта на своите близки, което се е отразило и на психическото му състояние.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя

от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

В случая, съдът като взе предвид причинените болки и страдания от пострадалия намира, че следва да определи обезщетение за причинените неимуществени вреди на Т. К. Д., на 77 г. в размер на 61 355,04 евро/120 000 лв./, но като се вземе предвид определения по-горе процент на съпричиняване -30 % обезщетението следва да бъде в размер на 42 948,53 евро/84 000 лв./. В останалата част до претендирания размер искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В [чл. 429, ал. 2, т. 2](#) и [чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ](#) изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на [чл. 84, ал. 3 от ЗЗД](#), но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от [чл. 429, ал. 3](#) и [чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ](#).

Следователно съдът като съобрази горепосочените разпоредби и при липса на други данни следва да приеме, че 12.08.2024 г., е датата, на която застрахователя е уведомен за настъпване на застрахователното събитие и от този момент следва да се начислява лихва за забава до окончателното плащане. Искът за законна лихва за периода 05.08.2024 г.-11.08.24 г. следва да се отхвърли като неоснователен.

По отговорността за разноски:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищеца чрез адв. П. К.. В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие сключен с ищеца, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба №

1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. К. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

Съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищеца от адв. К., адвокатското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 3365,76 евро с ДДС – съобразно уважената част на предявения иск.

По гореизложените съображения възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно.

Неоснователно е възражението за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение. В проведените с.з е присъствувал процесуален представител на ответника като е осъществена адекватна защита на интересите на застрахователя. С оглед изхода на делото ищеца следва да заплати на ответника сумата 220,59 евро- разноски по делото съразмерно с отхвърлената част от исковете.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса **в размер на 1717,94 евро** и сумата от 789,95 евро ,представляваща разноски, платени от бюджета на съда.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се превалутира по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗК Л.“ АД, ЕИК: ** гр. С.** да заплати на Т. К. Д. ЕГН ***** - с. Д.** обезщетение в размер на **42 948,53 евро /84 000 лв.** / ,частичен иск от 102 258,38 евро / 200 000 лв. /за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на ПТП настъпило на 29.07.2024 г. ,ведно със законната лихва от 12.08.2024 г. - датата на получаване на застрахователна претенция по чл. 380 КЗ от ответното дружество до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над сумата от **42 948,53 евро /84 000 лв.** / до претендирания размер от **71 580,88 евро/140 000 лв./** ,частичен иск от **102 258,38 евро / 200 000 лв.** /,както и иска за законна лихва за периода **05.08.2024 г.-11.08.24 г.** ,като неоснователни.

ОСЪЖДА „ЗК Л.“ АД, ЕИК: ** гр. С.** да заплати на адвокат П. К. от САК, с адрес: гр. К., ** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на Т. К. Д. в размер на **3365,76 евро с ДДС / 6582,85лв./** съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Т. К. Д. *****- с. Д.** да заплати на „ЗК Л.“ АД, ЕИК: ** гр. С.** сумата в размер на **220,59 евро / 431,44лв.** /-разноски ,съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „ЗК Л.“ АД, ЕИК: ** гр. С.** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **1717,94 евро и сумата от 789,95 евро** ,представляваща разноски, платени от бюджета на съда .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____